

بسم الله الرحمن الرحيم

مسلمانان به د الله سبحانه و تعالی په مرسته د اسلام د بدلون (د سیاسي اسلام له منځه وړل) لپاره د غرب روانه نقشه؛
د دویم راشده خلافت په اعلان سره په اوبو لاهو کړي

(ژباړه)

د خلافت دولت له منځه تلو وروسته غرب تل هڅه کوي، ترڅو اسلام د ژوند له ډگره وباسي او په کاهني (یهودیت او مسیحیت) دینونو یې واړوي. په همدې خاطر تمدن خپل ارزښتونه او مفاهیم پر مسلمانانو تحمیلوي، خو له دې ټولو هڅو سره سره بیا هم ناکام دي. په داسې حال کې چې مسلمانان دې ته تړي دي، ترڅو د نبوت پر تگلاره د خلافت د بیا تاسیس له لارې د ژوند ډگر ته اسلام راگرځوي.

غرب د ترورېزم په نامه د مسلمانانو پر وړاندې نوې جګړه پیل کړې او په دغه جګړه کې یې اسلام خپله اصلي موخه ګرځولې، چې دا په اصل کې یوه دیني جګړه ده او جنګي رهبران یې صلیبي جګړه بللې. امریکا د دغې جګړې په وسیله عراق او افغانستان ونیول او له ترورېزم سره د مبارزې په پلمه یې په ټولو سیمو کې پر مسلمانانو بریدونه وکړل. په ختیځ او لوېدیځ کې یې پر مسلمانانو فشار راوړ، خو پر دې ټولو سربېره بیا هم د جګړې پایله د غرب په ګټه نه وه. ځکه دا جګړه د مسلمانانو د راوینېدلو لامل شوه، ترڅو له غرب څخه کرکه وکړي. مسلمانان پر دې پوه شول چې اصلي دښمن یې بنسټلار کافر دی؛ له همدې امله پر خپل دین راتول شول، منګولې یې پرې ټینګې کړې او نور هم په خپل ژوند کې د اسلام پلي کولو ته وهڅول شول.

غرب د دغې موضوع له کبله سخت په غوسه دی او د خپلې ناکامې طرحې ته یې پام شوی، خو کبر او دښمني یې د نوې طرحې لامل شوه، چې د دوو لاندې موضوعاتو پر بنسټ ولاړه ده:

۱. مادي جګړه: چې غواړي پر مخ یې بوځي او د ترورېزم پر ضد جګړې نوم ورکړي. په دغې جګړه کې لاندې موارد داخل دي:

الف) پوځي جګړه او د ترونونو لاسلیکول: ژوند ته د اسلام له بیا راتګ (د نبوت پر منهج خلافت) څخه د مخنیوي لپاره او همدې کار ته چې د بل هر څه اړتیا وي.

ب) د خاینو حکامو په وسیله د هغو کسانو له منځه وړل، چې د اسلام د مقام، عزت او پر ځمکه د هغه د واکمنولو لپاره هڅه کوي.

۱-د فکري جګړې موخه د اسلام بدلون او د هغه سیاسي دریځ له منځه وړل دي. دوی غواړي اسلام هم په یوه کاهني دین بدل کړي، چې د سیاست او حکومت پر ځای یوازې عبادات او اخلاقو ته مخه کړي.

دغه راز غرب هڅه کوي چې سيکولرېزم پراخه کړي، د دين او دنيا بېلوالي مفکوره، ډيموکراسي او ازادي د اسلام، خلافت، احکامو او هغو ارزښتونو بدیل وگرځوي، چې اسلام وړاندې کړي دي. غرب په خپله فکري جگړه کې د لاندې دريو شيانو د بدلون او يا يې له اسلامي مفاهيمو څخه د لرې کولو لپاره هڅه کوي:

(الف) دغه مفهوم له منځه وړل چې حاکميت يوازې د الله سبحانه و تعالی له لوري دی او اسلام بايد د خلافت له لارې د ژوند پر ټولو برخو حاکم شي.

(ب) د ملګرۍ او پيروۍ مفهوم؛ يعنې د دغه مفهوم له منځه وړل چې يوازې الله سبحانه و تعالی، رسول الله صلی الله عليه وسلم او مومنان مو بايد ملګري وي او له کفر او کافرانو څخه لرې و اوسو.

(ج) د الله سبحانه و تعالی په لار کې جهاد.

غرب د خپلې دغې طرحې د پلي کولو لپاره ځينې کارونه پيل کړل، ترڅو خپلو موخو ته ورسېږي، چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

د دين پيغام ته بياکتنه: د اسلامي خاورو په هېوادونو کې «د دين نوي کول» اصطلاح ډېره، نامعلومه او کونکه کارول کېږي، ترڅو د غرب فکري او سياسي موخې خوندي کړي. دا اصطلاح پخوا طرحه شوې وه، خو په دې وروستيو کې په پراخه توګه پرې تمرکز شوی دی. په اصل کې د «نوي کول» اصطلاح له اسلام سره په ټکر کې نه ده، ځکه چې د شرعي نصوصو د ترميمولو په مانا ده، ترڅو شرعي علوم بيا وځلېږي، عمل پرې وشي، غربي افکار او مفاهيم له اسلام څخه بېل شي. اسلام هغه روانو کړنو او ستونزو ته حللار لري، چې زموږ په زمانه کې رامنځته شوي دي. امت تل نوي کولو ته اړتيا لري. ابو هريره رضی الله عنه روايت کوي، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

«إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا»

(د ابو داوود په روايت او له هغه پرته حاکم هم صحيح کښلی)

ژباړه: الله سبحانه و تعالی دغه امت ته په هرو سلو کلونو کې د دين د نوي کولو لپاره يو کس رالېږي.

د مسلمانانو حکام او هغه کسان چې نوي کول غواړي، تر شا يې غرب، څېړنيز او طبي مرکزونه، کتابونه، د اسلامي هېوادونو ژونالېستان، ديني مدرسې لکه الازهر او نورو اسلامي ډلو او جريانونو يې هم غږ پورته کړی دی. غرب يې نوم «نوی پالل» (غرب پالل او نړيوال کېدل) اېښی دی. په حقيقت کې دا د هغه اسلامي مفاهيمو بدلول دي، چې د غرب په زيان دي او دوی ترې وپېرېږي. دوی غواړي دا مفاهيم په هغه څه بدل کړي چې دوی يې غواړي. غرب ښکېلاکګر دی، د مسلمانانو ګټې يې لوت کړې، مسلمانان او د هغوی خاورې يې په فساد ککړې کړې دي. په دغه مهم بحث کې شيخ محمد بن شاکر شريف اوسمهال د دين تحريف، چې د نوي کولو په نامه دی، په پنځو برخو وېشلی دی:

لومړۍ: د دغې طرحې پیل د ۱۳مې پېړۍ له زېږو سره پیلېږي. کله چې په ښکاره بڼه د غرب له فرهنگ سره د اسلام ټکر څرګند شو، نو غرب د دینونو نېرېدېوالي ته کار وکړ او یوازې له هېواد څخه دفاع یې جهاد وګڼله. دغه راز د اسلام د خپرولو په خاطر یې جهاد رد کړ او پر ځینو غیبي امورو یې د تجربې پر بنسټ بحث وکړ، ترڅو په پایله کې یې له حقیقت څخه انکار وشي. دوی دغه پړاو ته د «اصلاح مدرسې» نوم ورکړ، چې مشهوره څېره یې شیخ محمد عبده و.

دویم: غرب پالنه د څوارلسمې پېړۍ له لومړیو سلیزو څخه پیل شوه. غرب پالنه هغه فکري بهیر دی، چې غرب نصرانیت د ژوند په هره برخه کې د نمونې په توګه بولي. په ټولنیزه برخه کې دغه بهیر قاسم امین پر مخ بیایي، چې د ښځو د ازادۍ مسوول و. همداراز په سیاسي برخه کې یې لوبغاړی شیخ علي عبدالرازق او په فرهنگي کې دوکتور طه حسین و.

درېیم: د څوارلسمې پېړۍ په لړ کې وختپالنې سر راپورته کړ او موخه یې دا وه ترڅو شرعي نصوص په نوې بڼه قرائت شي او د فکري او علمي زمانې له لاسته راوړنو سره سم باید تفسیر شي. دا په دې موخه چې دیني نصوص خپل کیفیت له لاسه ورکړي. دوی د خپلو تحریفی خبرو د توجیه او ګټې اخیستنې لپاره دا ادعا وکړه چې ارزښت په مانا او مفهوم کې دی، نه په شکل او قالب کې. دوی په اصل کې د ښځې د بدن پټولو، عفت او د اسلام سیاسي نظام د بېرته راګرځېدو پر ضد راپورته شوي وو.

څلورم: نړیوال کېدل؛ کله چې د شلمې پېړۍ د اتمې لسیزې په وروستیو کې د شرق نظام ددبده له منځه ولاړه، امریکا په یوازې ځان د نړۍ رهبري په لاس کې واخیسته او د نړیوال کېدو اصطلاح یې دود کړه، ترڅو ټول ملتونه په خپل فکري، فرهنگي او اخلاقي نظام کې ذوب کړي. د نړیوال کېدو په پلمه د دین تحریف ته ډېر کار وشو، ترڅو د هېڅ ملت لپاره ذاتي هویت، فکري خپلواکي، تمدن او فرهنگ پاتې نه شي. د نړیوال کېدو تر سیوري لاندې د دین د تحریف لپاره تر ټولو خطرناکه وسیله د تدریس د لارې بدلول او د سیکولېزم په لوري بېول دي. دغه راز د تاریخ تحریف او بالاخره د ځینو تعلیمي مرکزونو د مقرراتو له منځه وړل دي او دغه بدلون د ځینو امریکایانو په ګډون تر سره کېږي. سربېره پر دې پر تعلیمي مرکزونو او مدرسو فشار راوړي، پورونه او تحصیلي بورسونه ورکوي، همدارنګه د تشویق او ګواښ له وسیلو هم ګټه اخلي. د نړیوال کېدو د مفهوم پر بنسټ، له تعلیمي مرکزونو څخه دا تمه ده، چې د نړیوالې سولې لپاره کار وکړي او اسلام له نورو تحریف شوو دینونو سره په یوه کتار کې ودروي.

دغه راز له رسنیو او د جمعې له خطبو هم ګټه اخلي، ځکه خطبو له رسنیو ښه کار ورکړ. د خطبو بڼه دوی ورته ټاکنې او دغه سیاست د خلکو دیني سرچینې وچوي. دین له ژوند څخه بېلوي او یوازې پر اخلاقو، عبادت، ښه چلند او دنیوي زده کړو ټنګار کوي. خاطبان د کفر، یهودیت، نصرانیت او د هغو تحریفاتو له ویلو منعه کوي، چې په اسماني کتابونو کې یې راوړي دي. دغه راز د خاطبانو لپاره د دین د نوي کولو (تحریف) لپاره زیاتې تعلیمي دورې پراښيي، چې یوه برخه یې په امریکا کې جوړېږي. په دې سره غرب په صنعتي تولیداتو او رذالتونو کې ډوبوي، چې له دې لارې له اخلاقو څخه خلاص شي. له بل اړخه د معیشت ناوړه حالت او ناوخته واده کول له دغې طرحې سره پوره مرسته کوي.

پنځم: په زور د تجديد (تحريف) تحميلول؛ په دې وروستي پړاو کې امريکا او صليبي ملګرو ته يې خپلو خاينو مسلمانانو همکارانو سخاوتمندانه مرستې تيارې کړې او پر هغو ظلمونو سترګې پټوي چې د دوی همکار دولتونه يې پر خپلو خلکو کوي. صليبيانو د بدلون د تحميل لپاره زور ته مخه کړه، کله گواښ کوي او کله هم عملاً زور کاروي. د دوی موخه دا ده چې د هغه نوي نسل د پرختګ مخه ونيسي، چې د دين په پوهه کې له خپلو پخوانيو صالحو خلکو پيروي کوي. دغه راز اصلي موخه دا ده چې اسلام په شرعي احکامو کې د پايدارۍ له ځانګړنې څخه راوباسي او له نوي کولو او سيکولارېزم څخه يې اغېزمن کړي. دا ټول د دې لپاره چې د نړۍ د رهبرۍ لپاره د اسلام د بېرته راګرځېدو مخه ونيسي او «تبشيري» بنسټونه او موسيسې د اسلامي خاورو په هېوادونو کې کار وکړل شي.

د نوي کول (غرب پالنه او سيکولرېزم) موخه دا ده، چې اسلام بدل او له ژوند څخه يې لرې کړي. په دې سره به پر مسلمانانو او د هغوی پر شتمنيو برلاسي شي او سيکولرېزم به د اسلامي خاورو پر هېوادونو وتېي. له همدې لارې دوی تل په دې هڅه کې دي، چې د اسلام اصول ګډوډ کړي. همداراز ليدلوری، عقیده، او د شريعت ارزښتونه برعکس کوي. غرب له کفر سره د يو ځای کېدو پر تشويق سربېره، اصلاح ته د دعوت په پلمه د اسلام د بدلون او د ځينو شرعي نصوصو د ځنډولو او يا هم لغوه کولو لپاره کار کوي. همداراز غرب د عملي نوي کولو په لټه کې دی او موخه يې د اسلامي افکارو او مفاهيمو له پامه غورځول دي. لکه څنګه چې تر پرونه غرب په ډېرې بې شرمۍ د اسلام د بدلون هڅه کوله؛ خو اوس په ښکاره توګه له اسلام سره دښمنۍ ته راوتلی او غواړي قطعي نصوص يې بدل کړي.

ځکه خو په دې وروستيو کې د سنتو پرېښودلو او يوازې په قرانکريم د اکتفاء کولو دعوت زيات شوی دی. په همدې تړاو په مصر کې د نومبر په ۲۰ مه د رسول الله صلی الله عليه وسلم د تولد لپاره جشن جوړ شوی و او د الازهر شيخ د هغو کسانو يادونه وکړه، چې نبوي سنت يې شاته کړي او يوازې پر قران بسنه کوي. ده ټينګار وکړ چې مسلمانان د قرانکريم تر څنګ د رسول الله صلی الله عليه وسلم د سنتو پر ساتلو يوه خوله دي؛ ځکه له نبوي سنتو پرته به د دين له څلورو برخو څخه درې برخې له منځه ولاړې شي.

د همدې غوندې په خبرو کې چې مخاطب يې «سيسي» و، وويل: «په اسلامي نړۍ کې اوسنۍ ستونزه له نبوي سنتو زموږ د پيروي له کبله نه ده، بلکې له ديني اصولو د ناسم قرائت له امله ده.» دغه راز هغه له سيسي څخه وپوښتل، چې چا اسلام ته ډېر زيان اړولی دی؟ ايا هغو کسانو چې د نبوي سنتو پرېښودلو او يوازې په قراني نصوصو بسنه کولو ته خلک رابولي؟ يا هم هغه زيان چې له اسلام څخه د ناسم او افراطي فهم له کبله رامنځته شوی، چې د نړۍ د مسلمانانو ابرو يې توپي کړې ده؟ د دغې وينا په لړ کې د مصر الازهر پوهنتون او تطبيقي فقهي استاد سعدالدين هلالي د نبوي سنتو د ګوښه کولو په اړه وويل: «هغه احاديث چې له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه روايت شوي يو له بل سره په ضد کې دي.» هغه زياته کړه: «دغه احاديث له يو بل سره او له هغوی څخه قرائت هم له يو بل سره په ټکر کې دی. موږ بايد هغه مفهوم ترې را وباسو، چې زموږ له حالت او وخت سره سمون لري او خپله راتلونکې پرې جوړه کړو. دغه راز له خپل وخت سره سم پر مخ ولاړ شو. دا د دې لپاره چې موږ له اروپا، چين او جاپان څخه وروسته پاتې نه شو، هغوی چې په اسانۍ سره يې خپل هېوادونه مديريت کړل، پرته له دې چې پر دين سوداګري وکړي.»

له بله اړخه په دې وروستيو کې د امريکا نوې ستراتيژي د «اسلام اصلاح» په نامه يو بحث وړاندې کړی، چې موخه يې د اسلام تغيير او تحريف دی. د امريکا د بهرنيو چارو وزارت له پتو اسنادو څخه د "the intercept" سايت په قول «عربي قدس» ورځپاڼه نقل کوي چې، دغه وزارت ترامپ ته وويل چې د «اسلام اصلاح» سياست غوره کړي. په دغه کرښو کې راغلي دي: «د ايران او داعش په اړه موخه دا ده چې دغه دواړه او اسلامي افراطيت سره گډ کړو او بايد داسې ډيپلوماتيکې وسيلې پيدا کړو چې د اوسني ايران او داعش ملاتړو رېښې وچې کړو. دغه راز د دې اړتيا ده چې په پراخه توگه د اسلام د اصلاح پر پروگرام تمرکز وشي.»

دغه راپور وايي کله چې د ۲۰۱۷ م کال په اوړي کې د ملي امنيت شورا د ترامپ د دولت ستراتيژي ملي امنيت ته ټاکله، نو دغه راپور يې د بهرنيو چارو وزارت ستراتيژي جوړونکو ډلې ورته وسپاره. په دغه راپور کې د اېډيولوژۍ پر سيالۍ تمرکز شوی و. کله چې د هغه وخت د بهرنيو چارو وزير ريکس تېلرسون د اسلام پر وړاندې د ترامپ له دښمنانه سياست څخه ځان واپسته، نو ترامپ د هغه پر ځای په اېرېل مياشت کې اوسنی وزير مايک پامپيو وټاکه. پامپيو له اسلام سره د کيڼې ښکاره تاريخچه لري او له اسلام سره د ده د سياست په اړه ډېر خلک په اندېښنه کې وو. دغه راز د بهرنيو چارو وزارت يوه مسوول شخص د دغه راپور سمون تاييد کړی او دا يې هغه راپور کښلی چې د ملي امنيت د ستراتيژۍ جوړولو لپاره کارول شوی دی.

دغه راپور دا هم په ډاگه کړه چې په ۱۹۴۷ م کال په بهرنيو چارو وزارت کې سياسي ستراتيژيکه ډله جوړه شوه او دا ډله په بهرنيو چارو وزارت کې د څېړنې مرکز گڼل کېده. د يادې ستراتيژيکې ډلې مشر د بوش د کابينې يو مشهور سياستوال بريان هوک و. راپور دې ته هم اشاره کوي: «هوک او د هغه ډلې نړيوالو چارو ته په کتو په يوه اوږدمهاله ستراتيژي کار کاوه.» دغو دوو ليکوالانو هغه مهال دا يادښتونه کشف کړل چې هوک د محرمو اسنادو د له منځه وړلو نيت درلود. د يادو ليکوالانو په باور دا په دې مانا ده، چې دا بنسټ پر دوو اېډيولوژيو بوخت دی او هغه مواد چې دوی يې خپروي، تر اوسه نه دي خپاره شوي. دغه راز دا موضوع د بهرنيو چارو وزارت پخوانيو مسوولينو، د دفاع وزارت (پنتاگون)، ملي امنيت شورا، وکيلانو او مشاورينو د گواهي پر بنسټ ويل شوې ده. يادو شاهدانو ويلي، چې مور هېڅکله د اسلام اصلاح تحريکونکې او اختلافي اصطلاح نه ده ليدلې. هغه اصطلاح چې مارتين لوتر يې راياداوه، څو د هغه اسلام د مدرنه کېدو هڅه وکړي او دا په تاريخ کې رېښې لري. دا په داسې حال کې ده چې دوی فکر کوي، اسلام په حقيقت کې پر شاتک او توتريخوالی دی، چې له پخوانيو په ميراث راپاتې دی. (سرچينه: قدس عربي)

د دغه راپور پر بنسټ په هغه يادښت کې د «اصلاح» د کلمې د ټينگښت لپاره مهم ټکي وړاندې شوي، لکه د امريکا د امپراتورۍ د پراختيا لپاره د ښځو ملاتړ. په دغه راپور کې راغلي: «دوې مهې ډلې؛ ښځې او ځوانان زموږ موخه دي او ښايي يوازې دا هم نه وي. د ښځې پر ملاتړ تمرکز به نړۍ ته د امريکا پيغام ورسوي او پر اسلام به اغېزه وکړي. دا به امريکا ته د دې امکانات برابر کړي چې خپل اخلاقي عوامل او لېبرالي روايات وساتي.»

ياد راپور هغه نامعلوم پيغام ته اشاره کړې، چې د امريکا د سياست پوله ټاکنو کې هم ترې خبر نه دي. په دې اړه د بهرنيو چارو وزارت پخوانی مشاور «گود گرین» وايي: «د اسلام اصلاح رواجولو به امريکا په خطرناک ځای بدله کړي.» دا موضوع د اوباما په دوره کې د نړيوالو او ديني چارو د ډلې مشاور او د ترامپ د حکومت په لومړۍ نيمايي کې د بهرنيو چارو وزارت کارکوونکي

«قمرالهدی» هم تایید کړې ده. هغه داسې وايي: «د دې امکان شته چې له اصلاح غوښتلو ناسم درک وشي. دا چې دا موضوع د اسلامي ټولني د تخریب اجنډا ده او دا بحث له اسلام څخه د امریکا د کینې له امله، د امریکا ضد کینه غښتلې کوي.»

له بله اړخه د هغه فرانسوي یادښت خپرول دي، چې په خپله خوښه یې د هغه قراني ایاتونو حذفول غوښتي، چې له یهودو او نصاراوو سره د جگړې په اړه راغلي دي.

د فرانسې «شارلي ابدو» ورځپاڼې پخوانی مسوول مدیر د دغې مفکورې خاوند دی. هغه دا موضوع د «نویو ښکاره کینو پر وړاندې» په عنوان د اسلامي سختدریځي په اړه په یوه مقاله کې په ښکاره ډښمنیو سره د جگړې په پلمه د قرانکریم د ځینو ایاتونو د حذفولو مفکوره وړاندې کړې، چې یاده مقاله یې د «لوباریزیان» په ورځپاڼه کې خپره کړه. فال وايي چې په دې برخه کې د فرانسې د ۳۰۰ مشهورو شخصیتونو په تایید بریالی شوی دی، چې له هغې ډلې پخوانی ولسمشر نیکولاس سرکوزي، پخوانی لومړی وزیر ایمانویل فالس، مشهور سندر غاړی شارل ازنافور، یهودي فرانسوي اديب او خبریال نیرنار هنري لیفي او مشهور لویغاړی جیرار دیباردیو دي. همدا راز دغه یادښتونه د دې لامل شول، چې په اروپا کې د ملکي سازمانونو او جوماتونو د جوړولو برخه له ستونزو سره مخ کړي او د جوړېدونکو مالونو لگښتونه یې لوړ کړي.

دوی اسلام له مسیحیت سره پرتله کوي او فکر کوي چې پر اسلام به خپلې ناوړه موخې تطبیق کړي. ځکه پخوا «واتیکان» د خپل مقدس کتاب ځینې برخې حذف کړې او ویل یې چې له اوسمهال سره سمون نه خوري. د دوی په باور دا امکان نه لري، چې یو باایمانه شخص دې په مقدسو دیني متونو باور ولري، ځکه دا کار هغه جرمونو ته تحریکوي.

دغه راز د سیاسي اسلام د کړنو د له منځه وړلو هڅه یا هم د ځینو دولتي چاپلوسانو او دروغجنو په وینا د سیاسي اسلام له منځه وړل او په دې ډول د هغه ډلو چې سیاسي اسلام او خلافت ته کار کوي، په داسې ډلو بدلې شي چې سیاسي کار نه کوي او یوازې اخلاقي او عبادي کارونه کوي. لکه څنګه چې په همدې اړه په ۲۰۰۷ م کال کې «رانډ» موسیسي «د منځلارو مسلمانو ډلو رامنځته کول» تر عنوان لاندې یو راپور خپور کړ، چې ۱۰ څپرکي او ۲۱۷ پاڼې یې درلودې. د بشري څېړنو مرکز مدیر «باسم خفاجي» بیا دغه راپور تشریح کاوه. په دغه راپور کې راغلي: «غرب باید له اسلامپالو سره د جگړې پر مهال د پانګوالی له دوو اړخونو (غرب او د شرقي سوسیالېزم له تېرې سرې جگړې) څخه ګټه واخلي.» دغه راز په دې راپور کې راغلي: «د اسلامي خوځښتونو د فعالیتونو د پای ته رسولو لپاره باید له فرهنګیانو، دیني عالمانو، صوفیانو او د اسلامي هېوادونو له سیکولرانو ګټه واخیستل شي.» همدارنګه امریکایي مسوولینو ته وړاندیز کړي، چې د دغې طرحې د پلي کولو او د پټو او نومورکو مزدورانو د له منځه وړلو لپاره دا اړینه ده، چې دغه مهمه برخه دولتي بنسټونه پر مخ یوسي.

دغه راپور د مسلمانې عربي او عجمي نړۍ تر منځ او هم په مسلمانانو کې د جگړې زیاتېدل غواړي. همداراز د سیاسي اسلام د خوځښتونو پر وړاندې باید د لېبرالي سیکولر بهیرونو ملاتړ وشي. باید ووايو، چې د سرې جگړې پرمهال غرب چې په سر کې یې امریکا ده، د یو ملي بهیر په چوکاټ کې له اسلامي بهیر څخه ملاتړ وکړ. همدارنګه له هغې څخه مخکې د ۲۰ مې پېړۍ د پنځمې لسیزې په وروستیو کې له کین مارکسیستي بهیر سره د جگړې لپاره غرب ډېره هڅه وکړه، ترڅو عرب ملتپال د هغوی پر وړاندې وکاوري. دغه راپور د منځلارو اسلامي ډلو رامنځته کول په دریو پړاوونو کې ممکن بولي:

۱. له اوسنیو خوځښتونو ملاتړ:

۲. د هغو خوځښتونو سم تعریف او ملاتړ ورڅخه کول، چې غواړي جوړ یې کړي.

۳. د هغو ارزښتونو قوي کول او شمېر زیاتول، چې د خوځښتونو له رشد سره مرسته وکړي.

په دغه راپور کې ۱۰ پوښتنې دي، چې د هرې اسلامي ډلې د منځلاریتوب کچه معلوموي. همداراز گوري چې دغه ډله پر اسلامي ارزښتونو باور لري که پر ډیموکراتیکو. یا اسلامي احکام تر پښو لاندې کوي او له کفارو سره په دوستۍ او ژوند کولو باور لري، که نه. د راند موسیسي په اند لاندې کسانو ته سختدریځي او تندلاري ويل کېږي: هغه کسان چې د اسلامي شریعت پلي کول غواړي، د اسلامي دولت تاسیس ته کار کوي، سلفي فکر لېږدوي او ډیموکراسي، غربي لېبرالېزم او د بشري حقونو نظامونه – چې غرب یې غواړي. ناروا بولي. همدارنګه هغه کسان چې دغه مسایل خپل حق بولي او د بدلون لپاره یې له فزیکي وسایلو ګټه اخلي.

په دغو کارونو سره د سېکولرانو چيغې پورته شوې او د سیاسي اسلام په اړه یې دروغ زیات شوي دي. دغه راز په دې اړه یې لیکنو هم زور اخیستی او په بدل کې یې له هغو اسلامي خوځښتونو ملاتړ زیات شوی، چې خلک تصوف، اخلاقو او د عباداتو برخو ته رابولي. ځینې هېوادونه د دوی ملاتړ کوي، د بېلګې په توګه عربي متحده اماراتو د ابوظبی موسیسي «طابه» له لارې د ۲۰۱۶ م د اپرېل په ۲۵ مه د چېچین په پلازمېنه کې د «اهل سنت والجماعت څوک دي؟» تر عنوان لاندې یو سمینار جوړ کړی و، ترڅو د دولتي صوفیانو په ملاتړ یې د امریکا د اجنډا د پلي کولو لپاره وکاروي. همداراز په دغې برخه کې د اماراتو هېواد یوه شورا «د مسلمانانو د حاکمان شورا» په نامه جوړه کړه. دغې موضوع ته پخوا هم ځینو عربو لیکوالانو او عالمانو اشاره هم کړې ده، چې له هغې ډلې ډاکټر عبدالوهاب مسیري دی، هغه وایي: «له شک پرته چې غربي نړۍ له اسلام سره په دښمنۍ کې ده او حکومت د تصوفي خوځښتونو ملاتړ او مرسته کوي. اوسمهال په غرب کې تر ټولو زیات کتابونه د محي الدین بن عربي تالیفات او د جلال الدین رومي اشعار دي.» دا هغه تالیفات دی چې خلک تصوف ته رابولي او ادبي جایزې تر لاسه کوي، لکه د بوکر جایزه او ...

د اسلام پر واندې د غرب پخوانیو بریدونو ته په کتو سره دوی هڅه کوي، چې د اسلامي حاکمیت د بیا راګرځېدو او سیاسي خوځښتونو مخه ونیسي. مور غرب ته چې په سر کې یې امریکا ده، وایو: «څه ناوړه خوب مو ولید، نښه مو هم بې ځایه ولګېده او ډېر ژر به ستاسو په لاس بل شوی اور ستاسو لمن وسوځوي. که د لمر او سپوږمۍ رڼا ختمولی شی، نو ضرور یې له منځه یوسي؟! الله سبحانه وتعالی فرمایي:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

[توبه: ۳۲ - ۳۳]

ژباړه: هغوی غواړي په خپلو ناروا خبرو او کومانونو د الله سبحانه و تعالی نور (اسلام) له منځه یوسي او د دغه نور د خپرېدو مخه ونیسي. خو الله سبحانه و تعالی به د کافرانو له مخالفت سره سره خپل نور کمال ته رسوي. همدغه الله سبحانه و تعالی دی چې خپل رسول صلی الله علیه وسلم یې له خپل رښتیني دین او لارښوونې سره یو ځای رالېږلی دی، ترڅو د مشرکانو پر مخالفت سر بېره دغه دین پر نورو ټولو دینونو برلاسی کړي.

څه ډول به خپلو ناوړه موخو ته ورسېږئ، په داسې حال کې چې د ځمکې او اسمانونو روښنایي له الله سبحانه و تعالی سره ده او همداراز درته وایو: «که د خلافت له راتلو وېرېږئ او خپل مالونه مو د جاسوسی پر مراکزو یعنې ځینو تش په نامه علماوو او متفکرانو لکوی او له بېلا بېلو لارو اسلام ته زیان اړوئ، نو هېڅ گټه به درته ونه کړي او حتا له یوې غمجنې پایلې سره به مو مخ کړي.» الله سبحانه و تعالی فرمایي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾

[انفال: ۳۶-۳۷]

ژباړه: کفار خپل مال پر دې لگوي، چې خلک د الله سبحانه و تعالی له لارې او پر هغه سبحانه و تعالی له اېمان راوړلو راوگرځوي. هغوی به خپله شمېنې مصرف کړي، خو وروسته به یې د غم او پېښمانۍ لامل شي او ماتې به وخوري. له شک پرته چې ټول کافران به دوزخ ته ځي او هلته به راتولېږي. دا په دنیا کې ماتې او په اخرت کې عذاب د دې لپاره دی، چې الله سبحانه و تعالی پاک له ناپاکو څخه بېل کړي او ټول ناپاک سره یو ځای کړي او دوزخ ته یې ورواچوي او هغوی به په دنیا او اخرت کې زیان وويني.

د مسلمانانو د کمزوري کولو لپاره چې تاسو کومې هڅې کوئ او د حاکمیت پر وړاندې یې چې کومې اندېښنې لرئ، د نبوت پر تکلاره د دویم خلافت په تاسیس سره پای ته ورسېږي. هغه کسان چې ظلم کوي پر دې به پوه شي، چې دوی به چېرې ځي او برخلیک به یې څه ډول وي؛ الله سبحانه و تعالی فرمایي:

﴿طَسَمَ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مَوْسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَىٰ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾

[قصص: ۶۱]

ژباړه: طسم. دا د یوه روښانه کتاب ایتونه دي. مور د موسی ع او فرعون د پېښې یوه برخه دقیقه درته وایو؛ هغه کسان چې مومنان دي او په یو عالم ستونزو کې ځان خپلې موخې ته رسوي. فرعون په مصر کې په تکبر او د قدرت په اخیستو پیل وکړ،

د هغې سیمې په خلکو کې یې بې اتفاقي واچوله او هغوی یې په مختلفو ډلو ووېشل. هره ډله یې د خپلو خلکو په دفاع او له نورو سره په دښمنۍ کې واچوله. فرعون د مصر خلک په دوو ډلو (قبطیان او سبطیان) ووېشل. له دغو ډلو څخه یې سبطیان چې اسرائیل وو، د قبطیانو پر وړاندې کمزوري کول. هلکان یې وژل او نجونې یې د خپل خدمت لپاره ژوندۍ پرېښودلې. هغه په رښتیا د تاریخ له زیان کارانو او جنایت کوونکو څخه و. مور غوښتل له کمزورو سره مرسته وکړو او د قدرت او حکومت وارثین یې وگرځوو. همدارنګه مور غوښتل چې هغوی په مصر کې پاتې شي، حکومت او قدرت په لاس ورکړو او د کمزورو په لاس فرعون، هامان او د هغوی لښکرو ته داسې څه ور ووینو، چې دوی ترې وپېرېدل.

یوازې الله سبحانه و تعالی د صفت او ستاینې وړ دی.

لیکوال: ابو ابراهیم قلقیلیه

ژباړن: حبیب الله